

El poder de la paraula

Lluís Soler interpreta 'El comte Arnau' al Teatre de Salt amb un monòleg que condensa i posa en escena l'adaptació de l'obra de Josep Maria de Sagarra

Lluís Soler, interpretant els versos de Sagarra, 'El comte Arnau' Foto: EPA.

"El primer vers és el més difícil, després tot flueix, brolla i surt sol, com un riu que baixa"

El comte Arnau és un dels grans personatges de la mitologia catalana. A causa de diversos pecats –entre altres, relacionar-se amb una abadessa– va ser condemnat a cavalcar durant tota l'eternitat com a ànima en pena sobre un cavall negre que treu flames per la boca i els ulls. Passat pel sedàs literari de Josep Maria de Sagarra (1928), ha esdevingut un dels personatges més

shakespearians de les lletres catalanes. L'arran de l'adaptació que en va fer fa més d'una dècada Lluís Soler sota la direcció d'Antonio Calvo, a partir del poema de Sagarra, un monòleg escenificat que descobreix la força de la llengua i el poder de la paraula.

Portar-lo a escena sempre va ser un projecte somniat per l'actor català des que va quedar colpit per la lectura de l'obra. Reduir els 10.000 versos hendecasil·labs del text original a 1.500, sense perdre la substància dramàtica del poema va ser el primer pas. "Va ser molt laboriós i hi vaig dedicar molt temps, com aquell qui poda un arbre i el converteix en un bonsai", explica Soler. També va ser necessari trobar-hi una certa línia argumental, en aquest cas centrant la història en un triangle amorós protagonitzat pel comte, la seva muller Elvira i l'abadessa Adelaïs. Tres personatges que, a través de jocs de transformisme i de veu –portentosa com la que té–, i una consegüent dramatització, enganxen l'espectador des que recita els primers versos. "Sempre els més difícils. Després, tot flueix, brolla i surt sol, com un riu que baixa", detalla l'actor, que ja fa més de deu anys que recita aquests versos. Alguns d'ells, incorporats aquest mes mateix, perquè sempre intenta polir o emmotllar algun passatge al text.

Lluís Soler detalla que hi ha diàlegs entre parelles i l'espectador identifica clarament qui és qui, sigui per l'entonació, però també perquè intenta situar a l'espai els personatges a través de la gestualitat o les mirades. Un faristol d'aquells que no passen desapercebuts esdevé el punt neuràlgic d'on brolla un text recitat i que, com confessa, se'l sap de memòria però que per escenificar-ho millor llegeix "o ho faig veure", com només un monstre de l'escenari com és ell podria.

Descriu el comte Arnau com "un dèspota, un masclista i un dictador, que actualment no tindria cabuda en la nostra societat". Però també recorda que Sagarra és "cruel" deparant-li aquest destí que el castiga de manera exemplar. "Sagarra és un pocavergonya", diu Soler, no sense admiració per qui considera el "Shakespeare català" i que en una altra cultura, com l'anglesa, seria "el rei del mambo".

Lluís Soler porta aquesta nit El comte Arnau al Teatre de Salt en una única funció a les 21 h com a preludi de Sant Jordi.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 21-04-2018 Pàgina 46

Font del document: <http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1378889-el-poder-de-la-paraula.html>